

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 5 marca 2019 r. J. G., z tytułowanym „kub G. z tytułowanym "Skarga na naruszenie godności zawodu", poinformował Okręgową Izbę Radców Prawnych (...) W. o możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego W. H. (1) poprzez naruszenie etyki i godności zawodu podczas reprezentowania jego żony P. G. (1) w sprawie o rozwód. Skarżący zarzucił, że radca prawny W. H. (1) udzielała błędnych porad prawnych P. G. (2) w wyniku czego, skarżący miał utrudniony kontakt z dziećmi. Zdaniem skarżącego P. G. (2) winna stosować się do treści wyroku rozwodowego, w którym ustalono sposób kontaktów między rodzicami i dziećmi zamiast postanowienia o zabezpieczeniu kontaktów z dziećmi wydanego na pierwszej rozprawie rozwodowej. Dodatkowo, radca prawny W. H. (1) miała nakłonić P. G. (2) do złożenia wniosku o wszczęcie postępowania administracyjnego w celu pozbawienia skarżącego uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi. Według skarżącego, radca prawny W. H. (1) również zakrzyczała i zastraszała przewodniczącego składu orzekającego w sprawie o rozwód.

W dniu 8 kwietnia 2019 r. J. G., jako osoba skarżąca, został przesłuchany w charakterze świadka. Z treści zeznań wynika, że skarżący w 2016 r. podczas pobytu z żoną w Niemczech uległ wypadkowi komunikacyjnemu. Po powrocie do Polski małżonkowie zamieszkali osobno. W 2017 r. żona skarżącego P. G. (2) wystąpiła z pozwem o orzeczenie rozwodu z wyłącznej winy męża oraz pozbawienie praw rodzicielskich, co miało być dla skarżącego zaskoczeniem. Pierwotnie małżonkowie wstępnie ustalili, że rozwiązanie małżeństwa nastąpi za porozumieniem stron. W trakcie procesu P. G. (2) była reprezentowana przez pełnomocnika procesowego radcę prawnego W. H. (1). Na pierwszej rozprawie sąd wydał postanowienie zabezpieczające ustalające kontakty między rodzicami a dziećmi. Przed kolejnym terminem rozprawy strony ustaliły, że rozwód odbędzie się bez orzekania o winie. Wobec powyższego sąd rozwiązał małżeństwo stron przez rozwód bez orzekania o winie, jednocześnie zasądził alimenty na dzieci po 500 zł oraz ustalił kontakty między rodzicami a dziećmi. Po pewnym czasie J. G. dowiedział się, że w sprawie rozwodowej została złożona apelacja, w której to P. G. (2) zażądała zmiany wyroku Sądu I instancji poprzez orzeczenie rozwodu z wyłącznej winy J. G. oraz pozbawienie go praw rodzicielskich. Dodatkowo pomiędzy skarżącym, a P. G. doszło do sporu co do sposobu wykonywania kontaktów między rodzicami i dziećmi, co miało być spowodowane, w ocenie skarżącego, błędnymi poradami udzielanymi P. G. (2) przez radcę prawnego W. H. (1). Zdaniem skarżącego do kontaktów z dziećmi powinien mieć zastosowanie nieprawomocny wyrok, w którym Sąd I instancji rozwiązał małżeństwo przez rozwód a nie postanowienie zabezpieczające wydane na pierwszej rozprawie, jak twierdziła P. G. (2). Ponadto, skarżący zarzucił radcy prawnemu W. H., że próbowała zakrzyczeć i zastraszyć przewodniczącego składu orzekającego w sprawie o rozwód.

W dniu 8 kwietnia 2019 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. postanowieniem wszczęła dochodzenie (sygn. akt: RD 47/19) w sprawie możliwości dopuszczenia się przez radcę prawnego W. H. (1) przewinienia dyscyplinarnego poprzez udzielanie błędnych porad prawnych P. G. (3) w okresie od 2017 roku do marca 2019 roku w Ż. oraz o załączenie zaświadczeń lekarskich dotyczących stanu zdrowia skarżącego do postępowania administracyjnego dotyczącego pozbawienia skarżącego uprawnień do prowadzenia pojazdów mechanicznych tj. o czyn z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tekst jednolity z 2018 r., poz. 2115 ze zm.) w zw. z art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.

Dnia 13 czerwca 2019 r. w charakterze świadka została przesłuchana P. G. (2). W swych zeznaniach świadek opisała pobyt wraz ze skarżącym w Niemczech, okoliczności wypadku komunikacyjnego, w którym skarżący brał udział oraz doznane urazy. Ponadto, P. G. (4) przedstawiła powody podjęcia decyzji złożenia pozwu o rozwód oraz potwierdziła, że radca prawny W. H. (1) była jej pełnomocnikiem procesowym. Dodatkowo zeznała, że skarżący groził jej, że jak się nie uspokoi i nie zmieni swojego postępowania, to będzie „ciągał” ją po różnych instytucjach. Zdaniem świadka skarga na jej pełnomocnika procesowego do Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. jest tego skutkiem. Świadek argumentowała co było powodem zmiany jej decyzji i zaskarżenia wyroku rozwodowego Sądu I instancji. W związku z wypadkiem komunikacyjnym męża w Niemczech zwróciła się do wydziału komunikacji z prośbą o

przeprowadzenie badań lekarskich stwierdzających czy skarżący może prowadzić pojazdy mechaniczne po doznanym urazie. Do wniosku świadek załączyła dokumentację lekarską skarżącego. Powodem tego wystąpienia było to, że skarżący przyjeżdżał po dzieci samochodem. Świadek zaprzeczyła, żeby radca prawny W. H. (1) poradziła jej, żeby wystąpiła z ww. wnioskiem do wydziału komunikacji.

Następnie, w dniu 22 sierpnia 2019 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. przesłuchała w charakterze świadka radcę prawnego W. H. (1). Świadek potwierdziła, że była pełnomocnikiem P. G. (2) w sprawie o rozwód ze skarżącym, w tym o ustalenie kontaktów między rodzicami a dziećmi. Radca prawny opisała przebieg postępowania sądowego w szczególności jak zmieniały się w trakcie procesu decyzje P. G. (2) co do sposobu rozwiązania małżeństwa, kwestii władzy rodzicielskiej, jak również co było powodem zmian stanowiska. Świadek zaprzeczyła, że krzyczała lub zastraszała skład orzekający. W związku z tym, że w trakcie procesu zostało wydane postanowienie zabezpieczające dotyczące kontaktów z dziećmi, radca prawny W. H. (1) przygotowała i wysłała do skarżącego wezwanie do stosowania się do postanowienia o zabezpieczeniu kontaktów z dziećmi. Stwierdziła również, że nie ma wiedzy na temat postępowania wywołanego wnioskiem P. G. (2) w wydziale komunikacji dotyczącego skarżącego.

Postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2019 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. umorzyła dochodzenie. Za podstawę umorzenia dochodzenia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. przyjęła art. 17 § 1 pkt 2 kodeksu postępowania karnego w związku z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych stwierdzając, że działanie radcy prawnego W. H. (1) nie wyczerpuje znamion przewinienia dyscyplinarnego.

Na powyższe postanowienie w dniu 13 września 2019 r. J. G. złożył odwołanie, w którym, według jego oceny, „występuje wiele bezprawnych zachowań”. Skarżący potrzymał swoje dotychczasowe stanowisko co do ukarania radcy prawnego W. H. (1). W dalszym ciągu skarżący podtrzymuje, że zachowanie P. G. (2) było spowodowane fikcyjnymi poradami radcy prawnego W. H. (1) oraz, że posiada wiele dowodów „cierpienia dzieci poprzez zachowanie P. G. (2) z racji porad W. H. (1)”. Skarżący w odwołaniu opisał jak odbywały się jego kontakty z dziećmi oraz odniósł się do wystąpienia P. G. (2) do wydziału komunikacji w celu przeprowadzenia badań skarżącego. Poza twierdzeniami skarżącego w treści odwołania nie zostały wskazane dodatkowe dowody mające potwierdzić popełnienie przez radcę prawnego W. H. (1) przewinienia dyscyplinarnego. ażalenieuchaw dniu 183esłuchany

Mając na uwadze powyższe, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, rozpoznając odwołanie zgodził się ze stanowiskiem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. będącego podstawą wydania postanowienia o umorzeniu dochodzenia. Postanowienie zostało wydane prawidłowo i odpowiada przepisom prawa. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. poprawnie dokonała ustaleń faktycznych, omówił dowody, wytłumaczyła podstawę prawną rozstrzygnięcia, jak również dokonał prawidłowej analizy okoliczności sprawy skutkującej brakiem możliwości dopatrzenia się zarzucanych w odwołaniu błędów.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawach, radcowie prawni podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. Zasady etyki radcy prawnego zostały określone w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. Natomiast do postępowania dyscyplinarnego zgodnie z art. art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych w sprawach nieuregulowanych w tejże ustawie stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu postępowania karnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny również podziela stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. co do tego, że P. G. (2) prawidłowo kierowała się treścią postanowienia o zabezpieczeniu

kontaktów z dziećmi wydanym przez Sąd I instancji w postępowaniu o rozwód albowiem jest ono skuteczne do prawomocnego zakończenia procesu. W sprawie rozwodowej P. G. (1) złożyła apelację od wyroku rozwodowego a zatem sprawa nie zakończyła się prawomocnie na etapie I instancji. W tym zakresie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie dopatrywał się przewinienia dyscyplinarnego radcy prawnego W. H. (2).

Dodatkowo należy zaznaczyć, że brak jest jakichkolwiek dowodów na to, że radca prawny W. H. (1) wbrew zasadom etyki zawodu radcy prawnego wpływała na skład orzekający w sprawie, w której reprezentowała P. G. (2) w szczególności krzyczała na skład orzekający, czy też w jakikolwiek sposób zastraszała sędziów.

Stanowisko skarżącego przedstawiane w treści odwołaniu należy wskazać, nie wnosi nowego poglądu na przedmiot sprawy w kontekście dotychczasowych wypowiedzi skarżącego. Pomimo zapewnieniu ze strony skarżącego o posiadaniu wielu dowodów „cierpienia dzieci poprzez zachowanie P. G. (2) z racji porad W. H. (1)”, dowody takie nie zostały przedstawione.

Odnosząc się do podstawy umorzenia dochodzenia, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wskazuje, że art. 17 § 1 k.p.k. określa negatywne przesłanki procesowe, których zaistnienie skutkuje m.in. umorzeniem dochodzenia. Zgodnie z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego - odpowiednio znamion przewinienia dyscyplinarnego, albo ustawa stanowi, że sprawca nie popełnia przestępstwa - odpowiednio przewinienia dyscyplinarnego. W niniejszej sprawie zdaniem sądu dyscyplinarnego Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. prawidłowo przyjęła za podstawę prawną umorzenia dochodzenia art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. bowiem zachowanie radcy prawnego W. H. (1) nie wyczerpuje znamion przewinienia dyscyplinarnego.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, nie znajdując podstaw do uchylenia zaskarżonego postanowienia i podzielając pogląd Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że odwołanie skarżącego nie zasługuje na uwzględnienie i z tych względów postanowiono jak wyżej.

O kosztach postępowania w przedmiotowej sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekł na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych.

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i ostateczne bowiem Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) (...) W. w niniejszej sprawie działał jako organ II instancji i dlatego stosownie do treści art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ oraz stosownie do treści art. 70² ust. 1a ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (j.t. Dz.U. z 2017 roku, poz. 1870) od niniejszego postanowienia nie przysługuje żaden środek odwoławczy.